

عنوان مقاله:

کاربرد روش های معناشناسی نوین در پژوهش های قرآنی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرآن و حدیث، دوره 5، شماره 9 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

قاسم بستانی - دانشیار دانشکده الهیات دانشگاه شهید چمران اهواز

وحید سپه وند - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

از گذشته دور قرآن پژوهان و مفسران از روش های تفسیری گوناگونی که در طول سالیان بلند از مواجهه با فهم خطاب الهی استخراج کرده بودند، برای دست یابی به معانی آیات قرآن استفاده می کردند و تاکنون نیز خدمات ارزنده ای در این زمینه ارائه داده اند که راه گشای فهم معانی این کتاب آسمانی بوده است. از سویی دیگر، دوره ی معاصر با آغاز روش های نقد ادبی، زبان شناسی و معناشناسی، روش هایی بعضا جدید و متفاوت و با کارکردهایی نو در کشف معانی قرآن فراروی محققین و قرآن پژوهان قرار داده است. این روش ها هر چند حاصل کار زبان شناسان جدید است، ولی می تواند کمک بسیاری در جهت فهم دقیق تر معانی قرآن کریم به مفسر کند. اما این روش ها کدامند چه دلایلی بر ضرورت بهره مندی از این روش ها در کنار روش های کهن و کلاسیک سنتی در تفسیر قرآن وجود دارد مقاله پیش رو، با روش کتابخانه ای و تجزیه و تحلیل داده ها، سعی دارد این روش ها را شناسایی کرده و دلایل دال بر ضرورت کاربرد آن ها در تفسیر قرآن را بیان دارد؛ به امید آن که بتواند در این راه گامی ولو کوتاه بردارد.

کلمات کلیدی:

قرآن، معناشناسی، روش شناسی، روابط معنایی، تفسیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834207>

